

Arrest

nr. 209 879 van 24 september 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 25 mei 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 april 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 augustus 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 25 juni 2015 België is binnengekomen, diende op 26 juni 2015 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 18 april 2016 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad vernietigde deze beslissing in beroep (RvV 14 oktober 2016, nr. X).

1.3. Op 18 april 2018 nam de adjunct-commissaris-generaal de nieuwe beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 23 april 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*"Asielaanvraag: 26/06/2015
Overdracht CGVS: 10/09/2015*

Een eerste persoonlijk onderhoud vond plaats op 21 januari 2016 van 09.10 uur tot 13.05 uur op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, in het bijzijn van een tolk die het Somalisch machtig is. Een tweede onderhoud vond plaats op 16 maart 2016 van 14.20 uur tot 17.35 uur, in het bijzijn van een tolk die het Somalisch machtig is. Uw advocaat meester Gui was gedurende het volledige onderhoud aanwezig. Een derde onderhoud vond plaats op 20 april 2017 van 09.15 uur tot 11.10 uur, in het bijzijn van een tolk die het Somalisch machtig is. Uw advocaat, meester Oger loco meester Loobuyck, was van 9.30 uur tot het einde van het onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart dat u afkomstig bent uit Adale in de provincie Lower Shabelle. U behoort tot de Abgal-clan. Uw vader was imam van uw clan. Toen uw vader in 2011 in Mogadishu was sprak hij zijn steun uit voor de strijd tegen Al-Shabaab. Enkele dagen later kwamen strijders van Al-Shabaab naar uw huis, onderzochten ze alle kamers en namen ze u en uw twee broers mee. U werd gevangen gezet. De andere ouderen van Adale zijn daarop gaan pleiten bij Al-Shabaab om jullie vrij te laten. Al-Shabaab stemde hier mee in op voorwaarde dat jullie vertrokken uit het gebied dat door Al-Shabaab werd gecontroleerd. Uw broer vertrok direct naar Mogadishu. U was ook van plan om naar Mogadishu te gaan maar veranderde dat plan toen u hoorde dat er een aanslag op uw broer was gepleegd in Mogadishu. U ging naar het dorp Bursa Sheikh, waar uw oom woonde, en verbleef in het platteland net buiten het dorp. U verbleef daar vier jaar. Tijdens deze periode werd u geregeld telefonisch bedreigd door Al-Shabaab. Op een dag was u in het dorp in de winkel van uw oom toen Al-Shabaab binnen kwam om belasting te innen. Ze vroegen wie u was en zeiden dat u zich twee dagen later moest gaan melden bij hun controlepost. De volgende dag vertrok u naar Mogadishu naar een andere oom. Vanuit Mogadishu vertrok u naar België, waar u aankwam en asiel aanvraag op 25 juni 2015.

Op 18 april 2016 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof werd gehecht aan uw Somalische nationaliteit. U diende hiertegen beroep in bij de Raad oor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). De RvV vernietigde de beslissing van het CGVS in een arrest dd. 14 oktober 2016. U werd op 20 april 2017 opnieuw uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud.

Ter staving van uw verklaringen legde u volgende documenten voor: een kopie van een gedeelte van uw Somalisch paspoort, attesten uit Griekenland, enkele krantenartikels over de strijd tegen Al Shabaab in Adale, het Somalisch paspoort en Somalische identiteitskaart van uw moeder, de identiteitskaart van uw vader als clanleider en een brief van het districtshoofd.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken.

Vooreerst moet worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Ten eerste hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u gedurende de laatste vier jaar voor uw vertrek in Bursa Sheikh hebt gewoond.

Zo werd u meermaals verzocht om te vertellen over uw dagelijks leven in en rond het dorp. U gaf echter telkens afwijkende antwoorden, hetzij over uw problemen, hetzij over algemene dingen over Bursa Sheikh. Nadat u herhaaldelijk gevraagd werd om het over uw persoonlijke beleving daar te hebben, verklaart u uiteindelijk dat u bijeenkwam met jongeren in de buurt (CGVS II, p. 4). Na u nog verder aan te sporen hierop dieper in te gaan vertelt u dat u uw oom hielp op de velden en met het hoeden van de dieren (CGVS II, p.4). Nochtans was u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud dezelfde vraag gesteld en had u gezegd dat u niks deed en er een geheim leven leidde uit vrees voor uw leven (CGVS, p. 23). Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd kunt u hiervoor geen duidelijke verklaring voor geven en suggereert u dat het misschien aan de tolk ligt (CGVS II, p. 4-5). Nochtans hebt u tijdens geen van de persoonlijke onderhouds sessies ooit aangegeven dat er een communicatieprobleem zou zijn tussen u en de tolk.

Uw verdere verklaringen over uw leven in Bursa Sheikh en de omgeving, waar u om en bij vier jaar lang gewoond hebt, kunnen evenmin als doorleefd bestempeld worden. Zo werd u gevraagd wie u allemaal zag tijdens uw verblijf. U antwoordt hierop dat u in de eerste plaats vooral uw oom en familie zag. Nadat u wordt aangespoord om aan te geven welke mensen u nog allemaal zag in Bursa Sheikh antwoordde u vaagweg de burens en de mensen die daar woonden. Buiten het dorp zag u ook nomaden en dieren (CGVS II, p. 5-6). Later in het tweede persoonlijk onderhoud werd u nogmaals gevraagd om Bursa Sheikh te beschrijven. Weer stelde u vaagweg dat er nomaden kwamen, dat er wekelijks een wagen kwam met voedsel, dat de mensen melk en suiker verkochten en dat de huizen er niet van steen waren (CGVS II, p. 20). Meer kunt u niet vertellen over de plaats waar u vier jaar hebt gewoond.

Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud werd u ook gevraagd naar droogtes van de afgelopen jaren. Zowel in 2011 en 2014 is het district Adale immers getroffen door een droogte en hongersnood.

Er werd u dan ook gevraagd wat u daarvan merkte in Bursa Sheikh, aangezien u ondergedoken was in het nomadengebied waar volgens u de mensen het meeste te lijden hadden van de droogte. U zegt echter dat u daar zelf geen hinder van ondervond hebt en dat u enkel zag dat het zeer warm was en dat mensen wegtrokken (CGVS II, p.15-16). Wanneer u wordt gevraagd of er na 2011 nog droogtes of hongersnood zijn geweest antwoordt u ontkennend (CGVS II, p.16). Nochtans beschikt het CGVS over info die zegt dat er in 2014 in verschillende regio's in Middle Shabelle, waaronder het district Adale, de hongersnood werd uitgeroepen. Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd zegt u dat het CGVS deze term misschien anders interpreteert, hetgeen niet als uitleg kan worden weerhouden (CGVS II, p.16). U geeft daarna telkens afwijkende antwoorden tot u specifiek wordt gevraagd of er hongersnood geweest is na 2011. Hierop antwoordt u ontkennend (CGVS II, p.16-17). Uw verklaringen omtrent de droogtes en hongersnood van 2011 en 2014 stroken niet met de beschikbare informatie en met de beleving die logischerwijs kan verwacht worden van iemand die effectief in het getroffen gebied woonde op het moment van de gebeurtenissen.

Adale werd in 2014 bevrijd van Al-Shabaab door de AMISOM-troepen. Tijdens het gehoor gaf u echter aan dat u denkt dat Al-Shabaab op dit moment nog altijd de macht in handen heeft in Adale. Met betrekking tot de vier jaar dat u in Bursa Sheikh gewoond hebt verklaart u dat u nooit enig nieuws gekregen hebt over de situatie in Adale of over gevechten in Somalië in het algemeen. Nochtans zegt u dat u uw eten kocht bij winkeliers in het dorp, die op hun beurt hun producten gingen halen in Mogadishu. Op de vraag of u dan nooit informatie of nieuws over gevechten gehoord hebt kunt u enkel antwoorden dat u voorzichtig moest zijn met wat u vroeg in Bursa Sheikh omdat u daar in het geheim was. Deze verklaring is echter niet afdoende. Bovendien woonde uw oom ook in Bursa Sheikh en had hij een winkel (CGVS, p.17-19). Het is bijgevolg zeer onwaarschijnlijk dat u tijdens uw verblijf in Bursa Sheikh nooit enige updates over gevechten of over de situatie in Adale zou ontvangen hebben.

Het hoeft geen betoog dat uw verklaringen met betrekking tot uw verblijf in Bursa Sheikh niet overeenkomen met hetgeen kan verwacht worden van iemand die effectief vier jaar daar heeft geleefd. U geeft met andere woorden geen zich op uw laatste verblijfplaatsen voor uw vertrek uit Somalië.

Ten tweede kan er geen geloof worden gehecht aan uw persoonlijke problemen met Al-Shabaab.

Uw vluchtverhaal wordt immers gekenmerkt door ongeloofwaardigheden en onwaarschijnlijkheden. Zo werd u door Al-Shabaab vrijgelaten op voorwaarde dat u zich niet in gebied gecontroleerd door Al-Shabaab zou vestigen. Na uw vrijlating ontving u echter nog verschillende dreigtelefoontjes van Al-Shabaab (CGVS verslag persoonlijk onderhoud, p. 21).

Gevraagd naar de inhoud van die telefoontjes kunt u echter enkel vertellen dat u werd gezegd dat het een kwestie van tijd was voor zij u zouden te pakken krijgen en u uw gepaste straf zou krijgen (CGVS, p. 22). Nochtans zou mogen verwacht worden dat u een gedetailleerder verslag zou kunnen geven van de dreigtelefoontjes die u ontving. Bovendien is het het CGVS niet duidelijk waarom Al-Shabaab u zou vrijlaten om u daarna via de telefoon te bedreigen met de boodschap dat zij u zouden doden. U reageert hierop door te zeggen dat Al-Shabaab een cultuur hanteert van angst en bedreigingen (CGVS, p. 22). Dit neemt echter niet weg dat het onwaarschijnlijk is dat zij nog tijd zouden besteden aan u te bedreigen nadat zij u al weggejaagd hadden. Door in Bursa Sheikh onder te duiken voldeed u weliswaar niet aan uw deal met Al-Shabaab dat u niet in gebied dat door hen werd gecontroleerd mocht zijn maar Al-Shabaab was niet op de hoogte van uw verblijfplaats. Bijgevolg is dit geen verklaring voor hun dreigtelefoontjes (CGVS, p. 21-22). Ook is niet duidelijk hoe zij uw mobiel telefoonnummer gekregen hadden. Hierover zegt u vaagweg dat 'ze' altijd op de hoogte zijn van je telefoons via hun contacten (CGVS, p. 21).

Daarnaast dient ook te worden opgemerkt dat uw verklaringen bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het CGVS verschillen op dit punt. Bij DVZ verklaarde u dat u verschillende malen telefonisch werd bedreigd terwijl u in Bursa Sheikh ondergedoken was en daardoor besloot naar Mogadishu te trekken en het land te verlaten (DVZ vragenlijst, vraag 4). Wanneer u op het CGVS wordt gevraagd uw volledig vluchtverhaal uit de doeken te doen in detail vermeldt u deze dreigtelefoontjes echter niet meer maar zegt u dat u op een dag mensen van Al-Shabaab in Bursa Sheikh tegenkwam die u zeiden u te melden bij hen enkele later. Hierdoor besloot u het land te verlaten (CGVS, p. 20). Hierover had u bij DVZ echter niets vermeld (CGVS, p. 20). Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd zegt u dat er inderdaad dreigtelefoontjes waren maar dat u in uw relaas alles kort probeerde te houden omdat 'we hier anders over een tijd nog zitten' (CGVS, p. 21). Over waarom u bij DVZ niet vermeldde dat u vluchtte omdat u zich moest aanmelden bij Al-Shabaab in Bursa Sheikh zegt u dat u de tijd niet had om uit te leggen hoe het echt in elkaar zat en dat het toeval was wat u zei (CGVS, p. 21). Nochtans is het feit dat u zich moest aanmelden bij Al-Shabaab een kernelement in uw vluchtrelaas en is het onwaarschijnlijk dat u dit niet zou hebben kunnen zeggen. Dit vermoeden wordt gesterkt door het feit dat uit uw verklaring bij DVZ blijkt dat u relatief gedetailleerd hebt kunnen vertellen over de werkzaamheden van uw vader en de aanslag op uw broer (DVZ vragenlijst, vraag vier). Bovendien werd u aan het begin van het persoonlijk onderhoud gevraagd of er bepaalde belangrijke elementen waren die u niet had kunnen aanbrengen bij DVZ, waarop u niets specifiek vermeldde (CGVS, p. 3).

Over dat gesprek dat u had met mensen van Al-Shabaab in Bursa Sheikh, kunt u trouwens niets over vertellen. Het enige wat u hierover kunt zeggen is dat u die mensen tegenkwamen, zij naar u vroegen en zeiden dat u zich zaterdag moest aanmelden (CGVS, p. 20-21). Er mag echter verwacht worden dat u van een dergelijke kerngebeurtenis wel wat gedetailleerdere verklaringen zou kunnen afleggen.

Nadat u en uw broer werden vrijgelaten ging uw broer naar Mogadishu. Hiermee voldeed hij dus aan de voorwaarden die bij jullie vrijlating werden gesteld door Al-Shabaab. Toch pleegde Al-Shabaab een aanslag op uw broer in Mogadishu. U zegt dat Al-Shabaab ook aanwezig is in Mogadishu (CGVS, p. 22). Nochtans is Mogadishu in handen van de Somalische overheid en niet van Al-Shabaab en dus een gebied waar uw broer zich volgens de deal met Al-Shabaab mocht vestigen. U antwoordt hierop dat Al-Shabaab liet zien dat zij ook in Mogadishu aanwezig waren (CGVS, p. 22).

Betreffende uw bewering dat de krantenartikels over het incident in maart 2011, waarbij u zou zijn opgepakt, wel degelijk over u handelen aangezien u op dat moment nog in het ouderlijk huis in Adale woonde (CGVS, p. 3-4, 12) merkte de Raad op dat dit moeilijk te rijmen valt met uw verklaringen dat u in 2011 uw paspoort dat op 30 maart 2011 werd uitgegeven in Mogadishu hebt afgehaald (CGVS, p. 10, 26)

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan geen geloof worden gehecht aan uw aangehaalde vluchtredenen.

Uw ingediende documenten kunnen hieraan niets veranderen. Documenten hebben immers pas waarde indien zij vergezeld zijn van geloofwaardige verklaringen, wat in casu duidelijk niet het geval is. Betreffende de door u neergelegde identiteitsdocumenten dient te worden gewezen op de beperkte bewijswaarde van Somalische documenten. Bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, wijzen op het ontbreken van een formele burgerlijke stand in Somalië en op de afwezigheid van archieven en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten.

Bijgevolg moeten zowel autoriteiten binnen als buiten Somalië zich voor het uitreiken van documenten baseren op de verklaringen van de aanvragers. Bovendien is corruptie wijdverspreid in Somalië en kunnen tal van Somalische (identiteits)documenten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Somalische documenten bijzonder relatief en volstaan de door u neergelegde identiteitsdocumenten op zich niet om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw recente herkomst op te heffen.

Uw eigen identiteitsdocumenten en die van uw moeder bevestigen enkel uw nationaliteit en identiteit, zaken die in deze niet worden betwist. Ook de foto's van uw moeder in Adale worden niet betwist. De documenten van uw vader als clanoudste bevestigen enkel zijn beroep. In de krantenartikels die u indient wordt u niet vermeld. Bijgevolg vormen deze artikels geen onweerlegbaar bewijs van uw aangehaalde problemen.

Wat betreft de brief van het districtshoofd die u tijdens uw beroepsprocedure indiende dient gewezen te worden op het feit dat uw geboortedistrict, Adale (Cadale in het Somalisch), als Adalle en Cadalle wordt geschreven. Uit informatie van het CGVS blijkt echter duidelijk dat de correcte schrijfwijze Adale in het Engels en Cadale in het Somalisch is. Het lijkt het CGVS sterk dat officiële instellingen documenten zouden uitvaardigen waarin het eigen district verkeerd geschreven staat.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan u de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet worden toegekend. Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Het Commissariaat-generaal benadrukt dat uit artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de asielzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in Adale kan onttrekken door zich in de hoofdstad Mogadishu te vestigen, waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Uit de actuele en objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de stad Mogadishu via haar internationale luchthaven op een veilige manier toegankelijk is.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië werd "UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia" van januari 2014 en "UNHCR position on returns to Southern and Central Somalia (Update I)" van mei 2016 in rekening genomen. Zowel uit deze adviezen, als uit de COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 26 januari 2018 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De gewapende gevechten duren buiten Mogadishu en in de rurale gebieden die onder controle van al-Shabaab staan, voort. Gebieden onder controle van de Somalische Federale regering, waaronder Mogadishu, worden dan weer vaak getroffen door aanslagen en andere vormen van geweld. UNHCR geeft in haar meest recente advies aan dat er in 2014 en 2015 verschillende grootschalige aanvallen waren in Mogadishu waarbij burgers en civiele infrastructuur werden gevisieerd, waaronder hotels en overheidsgebouwen. Zoals verder wordt uiteengezet blijkt uit de COI Focus over de veiligheidssituatie in Mogadishu dat het geweld er inderdaad enerzijds de vorm aanneemt van complexe terreuraanslagen, die echter in hoofdzaak gericht zijn op hotels en restaurants populair bij overheidsfunctionarissen en op overheidsgebouwen of -instellingen, en anderzijds vaak de vorm aanneemt van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er eveneens op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

Nergens in voornoemd documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt uit de adviezen van UNHCR en uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 26 januari 2018) blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is vanaf augustus 2011, wanneer de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu worden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Al-Shabaab blijft in Mogadishu evenwel in staat om regelmatig aanslagen uit te voeren. Ondanks een verdere stijging van het aantal incidenten en het aantal burgerslachtoffers in de onderzochte periode kaderen de veiligheidsincidenten die zich in Mogadishu hebben voorgedaan nog steeds binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad. Zo neemt een groot deel van het geweld dat in Mogadishu plaats vindt enerzijds de vorm aan van complexe terreuraanslagen, waarvan het merendeel wordt opgeëist door al-Shabaab. Andere aanslagen worden door niemand opgeëist. Deze complexe aanslagen zijn in hoofdzaak gericht op hotels en restaurants die vaak politieke figuren, overheidsfunctionarissen en buitenlanders over de vloer krijgen, op overheidsgebouwen of –instellingen en op veiligheidskonvooien en checkpoints. Anderzijds neemt het geweld in Mogadishu vaak de vorm aan van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. Sommige aanslagen worden opgeëist door al-Shabaab, in andere gevallen gaat het om onbekende schutters. Onder de slachtoffers van deze aanslagen bevinden zich (voormalige) parlementsleden, de voorzitter van een vrouwenorganisatie en de zoon van een medewerker, traditionele ouderen en andere gedelegeerden van de deelstaten die aan de verkiezingen deelnamen, lokale politieke vertegenwoordigers en overheidsfunctionarissen, politieagenten, soldaten of medewerkers van de inlichtingendiensten, journalisten, humanitair personeel, zakenlui, clanoudsten, een hoge gevangenisbeambte, een taxichauffeur die vaak ambtenaren vervoert, een voetbalscheidsrechter, en soms ook gewone omstaanders. Verschillende bronnen beschrijven het door al-Shabaab gepleegde geweld nog steeds als doelgericht. Dit neemt niet weg dat ook gewone burgers die toevallig in de buurt zijn getroffen kunnen worden. Al-Shabaab heeft ook in 2017 het aantal doelgerichte moordaanslagen in de hoofdstad opgedreven, waarbij er een nieuwe tendens wordt gezien in de moorden op personen betrokken bij de verkiezingen in 2016 en 2017. Daarnaast heeft al-Shabaab in 2017 het aantal (complexe) aanslagen opgedreven, waarbij het aantal doden per aanslag stijgt. Op 14 oktober 2017 vond er een zware aanslag plaats in Mogadishu, de zwaarste ooit in Somalië. Er kwamen minstens 512 personen om, de helft van het aantal (vermoedelijke) burgerslachtoffers in 2017. Somalië-experten achten al-Shabaab verantwoordelijk voor deze zware aanslag, die niet opgeëist is. Volgens sommige waarnemers eist al-Shabaab de aanslag niet op omdat er zoveel burgerdoden bij gevallen zijn en ze hun beoogde doelwit zouden gemist hebben. Het eigenlijke doelwit van de aanslag zou een militaire basis of overheidsgebouw geweest zijn. Na de aanslag komen duizenden inwoners, mannen en vrouwen, op straat om te protesteren tegen het geweld door al-Shabaab. Naast de complexe aanslagen en doelgerichte moordaanslagen vinden er nog een aantal andere incidenten plaats, die meestal meerdere doden maken, waaronder burgers. Het gaat om zelfmoordaanslagen, bomaanslagen of aanslagen met granaten - die voornamelijk militaire doelwitten of de politie viseren, maar ook restaurants geliefd bij militairen of overheidspersoneel - , politiek gemotiveerde clanconflicten, criminaliteit, conflicten over grondbezit, confrontaties tussen de ordediensten en mortieraanvallen, onder meer op het presidentiële paleis of de internationale luchthaven, die aan al-Shabaab worden toegeschreven en vaak doel missen. In de verslagperiode werd er geen informatie gevonden over burgerdoden bij deze mortieraanvallen.

In 2017 is in Mogadishu de Mogadishu Stabilisation Unit opgericht. Deze unit focust zich ook op de ontwapening van de bevolking en van illegale milities. Dankzij deze unit is het aantal aanvallen door Al Shabaab in Mogadishu tijdens de ramadan verder blijven dalen.

Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat verschillende bronnen aangeven dat er maar een beperkte opvolging en verslaggeving is van gewelddadige incidenten en van het aantal slachtoffers in Somalië, waardoor een exhaustief overzicht niet mogelijk is. Betrouwbare statistieken over burgerslachtoffers zijn niet beschikbaar. Het EHRM stelde in een arrest van september 2013 (EHRM, K.A.B. v. Sweden, no. 17299/12, van 5 september 2013) dan weer dat al-Shabaab Mogadishu niet langer in handen had, dat er geen frontlijngevechten of bombardementen meer plaatsvonden in de hoofdstad en dat het aantal burgerdoden was gedaald. Zowel in het arrest van september 2013 als in een arrest van september 2015 (EHRM, R.H. v. Sweden, no. 4601/14, van 10 september 2015) kwam het EHRM tot het besluit dat er geen sprake is van een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling voor al wie in Mogadishu aanwezig is. Ook de Immigration and Asylum Chamber van het Upper Tribunal van het Verenigd Koninkrijk oordeelde in september 2014 (MOJ & Ors (Return to Mogadishu) Somalia CG [2014] UKUT 00442 (IAC), United Kingdom: Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) van 10 september 2014) dat in het algemeen een persoon die een "gewone burger" is bij terugkeer naar Mogadishu na een periode van afwezigheid geen reëel risico op vervolging of op schade zoals bedoeld onder artikel 3 EVRM of artikel 15 c van de Kwalificatierichtlijn loopt. Het Upper Tribunal stelt verder dat het aantal burgerslachtoffers in Mogadishu sinds 2011 gedaald is, voornamelijk omdat er einde kwam aan de openlijke oorlogsvoering binnen de stad en al-Shabaab haar toevlucht neemt tot operaties tegen zorgvuldig geselecteerde doelwitten. Het gerechtshof meent voorts dat men redelijkerwijs van een gewone burger kan verwachten dat hij het persoonlijke risico slachtoffer te worden van een aanslag van al-Shabaab kan verminderen door zones en instellingen te vermijden die als doelwitten van de islamistische beweging kunnen aangeduid worden.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's en de vastgestelde stijging van het geweld in Mogadishu, meerdere bronnen nog steeds positieve ontwikkelingen signaleren in de hoofdstad zoals de verdere heropleving van het economische leven. Dit ondanks de toestroom van IDP's in Mogadishu die de droogte ontvluchten. De impact van het geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Mogadishu te verlaten. In tegendeel, Somaliërs keren vanuit Kenia en de diaspora nog steeds terug naar Somalië, waaronder naar Mogadishu. In die mate zelfs dat de terugkeer van een groot aantal Somaliërs in Mogadishu voor een financiële injectie zorgt en een verhoging van werkgelegenheid en van basisvoorzieningen in het onderwijs en de gezondheidszorg, maar ook voor een stijging van de grondprijzen en van de uitzettingen van IDP's. Naast de terugkeer van de diaspora creëren ook de uitbreiding van de overheidsadministratie, de toename van het aantal humanitaire organisaties en de opening van ambassades een groeiende vraag naar goederen en diensten. De vraag naar ongeschoolde arbeid in Mogadishu neemt toe, en omwille van de verbeterde veiligheidssituatie trekken ook vanuit het binnenland ongeschoolde krachten naar Mogadishu. In sectoren waarvoor weinig gekwalificeerde arbeidskrachten beschikbaar zijn, worden zelfs werknemers uit het buitenland gerekruteerd. Voorts blijkt dat er in Mogadishu sprake is van vele handelszaken, gaande van platenwinkels tot apothekers, banken, benzinestations, ..., van een bloeiende bouwsector, een vrijetijdsleven met een heropleving van de voetbal- en basketbalcompetities, met opgeknapte sportstadions en een voetbalcompetitie voor jeugdspelers, tieners die voetballen op Lidobeach, met restaurants en internetcafés, met jongeren die koffie drinken of flaneren, en de organisatie van een TEDx-conferentie en sinds 2015 een jaarlijkse boekenbeurs. Eind december 2017 opent aan het strand een nieuw prestigieus hotel. Basisvoorzieningen zoals huisvuilophaal, brandweer, elektriciteit zijn beschikbaar. Daarnaast vond in september 2016 de Intergovernmental Authority on Development, waar staatshoofden van de Hoorn van Afrika en omstreken veiligheidskwesties bespreken, plaats in Mogadishu. Tot slot vonden er eind 2016-begin 2017 parlements- en presidentsverkiezingen plaats. Mohamed Abdullahi Mohamed werd aangesteld als nieuwe president en de nieuwe regering werd goedgekeurd door het parlement. De internationale gemeenschap juicht de vlotte en vreedzame machtsoverdracht toe. In april 2017 duidt de nieuwe president een nieuwe burgemeester aan voor de hoofdstad.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de

mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de stad Mogadishu.

U blijkt vooreerst een gezonde, volwassen man te zijn, uit een niet onbemiddelde familie. Uw vader was immers een bekend clanoude binnen uw district, met een wijdvertakt netwerk doorheen Somalië (CGVS, p. 13). Bovendien zegt u zelf dat uw familie het goed had (CGVS, p. 12). Daarnaast hebt u ook familie in Mogadishu die in het verleden zich al bereid heeft getoond u te helpen. Voorafgaand aan uw vlucht naar Turkije kon u immers anderhalve maand bij uw oom in Mogadishu terecht (DVZ vragenlijst, vraag 17, p. 2, CGVS, p. 20).

Bovendien bent u bekend met de stad Mogadishu. Uw vader moest in zijn hoedanigheid als clanoude immers vaak naar Mogadishu. U verklaart dat u zeer vaak in Mogadishu verbleef bij uw vader die er een hotelkamer of huis had, soms voor enkele maanden (CGVS II, p. 9, CGVS III, p. 4). U blijkt ook verschillende plaatsen en wijken in de stad goed te kennen, wat er op wijst dat u in Mogadishu wegwijs bent (CGVS III, p. 4-5). U reisde ook in 2011 naar Mogadishu om uw paspoort, afgegeven 30 maart 2011, af te halen (CGVS II, p. 10). De DHL-omslag waarin u uw documenten ontving, die u tijdens uw beroepsprocedure toevoegde, vermeldt dat uw moeder in Mogadishu woont momenteel. Volgens u klopt dit niet, en is het adres op de envelop het adres van het postkantoor, hetgeen niet overtuigt (CGVS III, p. 7).

Bovendien blijkt, zoals hierboven uitgelegd, dat u geen zich kunt bieden op uw laatste vier jaar voor uw vertrek uit Somalië. Gelet op uw band met Mogadishu alsook het feit dat u vanuit Mogadishu het land hebt verlaten bestaat het vermoeden dat u minstens een deel van die periode in Mogadishu hebt verbleven.

Er mag dan ook worden geconcludeerd dat u, die voldoende zelfstandig en initiatiefrijk genoeg is om naar Turkije en Europa te reizen en zich in een vreemde gemeenschap te vestigen, bij terugkeer naar het land waarvan u de nationaliteit bezit, in staat is om buiten uw regio van herkomst, meer bepaald in Mogadishu, in uw levensonderhoud te voorzien.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in de stad Mogadishu over een veilig en redelijk intern vluchterternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert twee middelen aan.

- In een eerste middel voert verzoeker een schending aan van de volgende bepalingen:*

"Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur."

Na een korte theoretische toelichting licht hij toe als volgt:

"II.1.4 Verwerende partij hechtte in het verleden geen geloof aan de herkomst van verzoekende partij uit Adale en haar problemen. Thans kan daar geen twijfel meer over bestaan. Uw Raad stelde immers het volgende in het vernietigingsarrest dd. 14 oktober 2016:

"2.3. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat, niettegenstaande verzoekers verklaringen over zijn opeenvolgende verblijfplaatsen in de jaren voor zijn komst naar België inderdaad niet eenduidig kunnen worden genoemd en hij ook eerder tracht te verbergen dat hij omwille van zijn studies naar Europa is vertrokken uit Somalië (CGVS-gehoorverslag, stuk 6, p. 10; CGVS-gehoorverslag, stuk 9, p. 26), verzoeker toch vrij gedetailleerde en overtuigende verklaringen aflegt over zijn verblijf in Adale, de voorgehouden problemen in maart 2011 documenteert en zijn verblijf in Mogadishu aannemelijk maakt.

Het geheel van zijn verklaringen, waarmee verzoeker afdoende concrete informatie verschaft die niet ingestudeerd lijkt, volstaat om verzoeker in de huidige stand van onderzoek minstens het voordeel van de twijfel te gunnen met betrekking tot zijn Somalische nationaliteit en zijn verblijf in Adale en Mogadishu. De Raad wijst er nog op dat verzoeker naar aanleiding van de bespreking van de"

Verzoekende partij is weldegelijk afkomstig uit Adale en is haar land ontvlucht omwille van haar problemen met AL Shabab.

II.1.5. Thans wordt door verwerende partij niet meer betwist dat verzoekende partij uit Adale afkomstig is, maar stelt zij enerzijds dat verzoekende partij niet zou hebben aangetoond de laatste 4 jaar voor haar vertrek in Bursa Sheikh heeft gewoond en anderzijds dat zij over een intern vluchtalternatief zou beschikken in Mogadishu.

Wat haar verblijf in Bursa Sheikh betreft, wenst zij op te merken dat zij er vaak binnen bleef. Zij kwam soms wel buiten om met jongeren in de buurt af te spreken en hielp haar oom op de velden, maar meer deed zij er niet. Zij kan dan ook maar een algemene beschrijving geven van Bursa Sheikh. Zij is er niet geboren, noch opgegroeid. Zij heeft er amper vier jaar verbleven en dit ondergedoken, uit vrees voor haar leven.

Het is dan ook niet ernstig van verwerende partij om een encyclopedische kennis te verwachten van dat dorp.

Met betrekking tot de droogtes verklaarde verzoekende partij tijdens haar eerste gehoor het volgende:

[CGVS-gehoorverslag 2, stuk 6, p. 15]

Verwerende partij heeft dus weldegelijk kennis van de droogtes in haar regio.

II.1.6. Verwerende partij hecht geen geloof aan het relaas van verzoekende partij en haalt vermeende ongeloofwaardigheden en onwaarschijnlijkheden aan:

[citaat bestreden beslissing]

Verwerende partij gaat bijzonder onredelijk te werk. Zij weerlegt het relaas van verzoekende partij niet, maar acht de gebeurtenissen 'onwaarschijnlijk'. Dit is een bijzonder subjectieve manier van redeneren en maakt het verzoekende partij onmogelijk om een weerwoord te bieden. Immers, het is niet omdat verwerende partij de gebeurtenissen onwaarschijnlijk acht, dat ze niet zouden zijn voorgevallen. Immers, de problemen die verzoekende partij in 2011 heeft gekend werden als geloofwaardig geacht door uw Raad:

2.3. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat, niettegenstaande verzoekers verklaringen over zijn opeenvolgende verblijfplaatsen in de jaren voor zijn komst naar België inderdaad niet eenduidig kunnen worden genoemd en hij ook eerder tracht te verbergen dat hij omwille van zijn studies naar Europa is vertrokken uit Somalië (CGVS-gehoorverslag, stuk 6, p. 10; CGVS-gehoorverslag, stuk 9, p. 26), verzoeker toch vrij gedetailleerde en overtuigende verklaringen aflegt over zijn verblijf in Adale, de voorgehouden problemen in maart 2011 documenteert en zijn verblijf in Mogadishu aannemelijk maakt.

Verzoekende partij heeft uitgebreid verteld wat er na de problemen in maart is voorgevallen.

Verwerende partij hecht ten onrecht geen geloof aan het relaas van verzoekende partij.

Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

II.1.7. Wat het weinig gedetailleerd relaas van verzoekende partij bij DVZ betreft, moet verwerende partij de schuld bij zichzelf zoeken en niet in de schoenen van verzoekende partij schuiven.

Verzoekende partij heeft immers tal van zaken niet kunnen/mogen vermelden bij de DVZ omdat zij telkens onderbroken werd en aangemaand werd om het kort te houden; Met drukte haar op het hart dat zij bij het CGVS over voldoende tijd zou beschikken om alles in detail te vertellen. Tijdens het gehoor op het CGVS kreeg zij inderdaad de mogelijkheid om alles rustig te vertellen. Dat dan blijkt dat zij bepaalde zaken niet heeft verteld bij de DVZ, kan haar thans niet verweten worden. Verzoekende partij blijft dan ook volharden in haar verklaringen gedaan tijdens het gehoor op het CGVS.

II.1.8. De negatieve beslissing van de verwerende partij is gebaseerd op het feit dat de verwerende partij geen geloof hecht aan het asielrelaas. De verzoekende partij heeft wel degelijk een geloofwaardig asielrelaas en een uitgebreide kennis van haar leefomgeving en afkomst.

II.1.9 De thans bestreden beslissing is niet gesteund op daadwerkelijke tegenstrijdigheden of omissies, doch enkel op kleine onbenullige verklaringen. Verzoekende partij heeft hierboven de argumenten van verwerende partij weerlegd en aangetoond waarom zij weldegelijk meent in aanmerking te komen voor internationale bescherming.

Verwerende partij is op zijn minst onredelijk te werk gegaan bij de beoordeling van het asielgehoor en asielrelaas van verzoekende partij."

- In een tweede middel licht verzoeker toe als volgt:

"Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

II.2.1. Verwerende partij stelt verder dat de verzoekende partij evenmin in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Zij baseert zich hiervoor op een COI-focus dd. 26 januari 2018 op basis waarvan dit zou moeten blijken.

Het is onbegrijpelijk hoe de verwerende partij na lezing van deze COI-Focus tot een dergelijke conclusie is kunnen komen!

Verwerende partij stelt zelf dat de situatie in Mogadishu desastreus is, maar tracht dit meteen te relativiseren. Dit is niet ernstig...

[citaat bestreden beslissing]

Zo stelt het CEDOCA-rapport dat het onmogelijk is om een exhaustieve lijst te geven van alle aanslagen die plaatsvinden en dat hun aantal voornamelijk in Mogadishu veel hoger ligt dan hetgeen kon worden gerapporteerd: p. 23

[citaat COI Focus]

en p. 30 :

[citaat COI Focus]

Hetgeen dat wel kon worden gerapporteerd is hallucinant: p. 24 -25

[citaat COI Focus]

II.2.2. Het rapport stelt tevens dat Al Shabaab nog steeds een groot deel van de stad controleert en dat de meerderheid van de aanvallen van Al Shabaab in Mogadishu plaatsvinden. De lijst van de aanslagen in Mogadishu in 2017 - waar veelal gewone burgers omkwamen - is schrijnend (p. 26-28):

[citaat COI Focus]

Het rapport onderlijnt de aanhoudende onveiligheid én de stijging van de burgerdoden in vergelijking met 2015 en 2016 (p. 59) :

[citaat COI Focus]

Het rapport geeft aan niet over precieze statistieken te beschikken met betrekking tot het aantal burgerdoden. Aldus dient de grootste voorzichtigheid aan de dag worden gelegd bij de analyse hiervan Het vermeldt daarentegen wel dat het aantal burgerdoden fors toegenomen is

Zeker sinds oktober 2017 is de situatie in Mogadisu volledig uit de hand gelopen. Op 14 oktober 2017 vond er de ergste aanslag ooit plaats, met meer dan 500 doden en gewonden, allemaal gewone burgers die bij een bomaanslag om het leven kwamen. (stuk 3)

Twee weken later vond er opnieuw een aanslag plaats met meer dan 20 doden en 30 gewonden. (stuk 4)

De aanslagen en burgerdoden die er de laatste tijd vielen, is ongezien en toont aan dat noch de Somalische overheid, noch de aanweige buitenlandse hulp de bevolking op een afdoende wijze kunnen beschermen tegen het willekeurig geweld!

Ook in 2018 heeft het geweld zich voortgezet: bij een aanslag van 24 februari 2018 vielen 38 doden bij een dubbele zelfmoordaanslag (stuk 5)

Hoe de verwerende partij dit kan stellen dat de situatie in Mogadishu niet noopt tot het toekennen van subsidiaire bescherming, is dan ook een raadsel...

II.2.3. De Verenigde Naties beklemtonen én bevestigen tevens de aanhoudende instabiliteit en onveiligheid in Somalië, tevens in Mogadishu (rapport van 9 mei 2016):

"3. The general security situation in Mogadishu and the regions of southern and central Somalia remains volatile.⁹"

"Al-Shabaab has reportedly enhanced its ability to engage in asymmetric warfare with "increasing efficiency and lethality",²⁶ which disproportionately affects the civilian population.²⁷ During 2014 and 2015, there were several large-scale attacks in Mogadishu targeting civilians and civilian infrastructure, including hotels, government buildings (including Villa Somalia which houses the Office of the President), as well as a Mogadishu hospital and Mogadishu International Airport.²⁸"

"Al-Shabaab carried out targeted attacks on civilians and civilian infrastructure, in the capital, Mogadishu, and other towns under government or allied authority, and increased high-profile attacks on AMISOM facilities. [...] Al-Shabaab regularly targets civilians and civilian structures, particularly in Mogadishu, resulting in numerous casualties."

"Furthermore, even in those cities that have been recovered by AMISOM/SNAF, the presence of Al-Shabaab is reported to remain significant at the urban periphery and in some parts of these cities. 38 Reports suggest that the entity often establishes illegal checkpoints to control movements of goods and persons on major supply routes and infiltrates cities mainly at night to launch attacks.³⁹ Some analysts maintain that it is more correct to say that the FGS "has influence" over these cities than to say that the cities are under the effective control of the FGS. 40 In parallel, rivalry among different clan-based actors competing for power reportedly continues to provoke instances of heavy fighting, while the city administrations are reported to remain dysfunctional.⁴¹ Even in Mogadishu the FGS reportedly continues to face significant challenges in providing basic security to civilians. 42"

"The security situation remained volatile in government-controlled towns. Government forces failed to protect civilians, including journalists, clan elders, clerics and lawmakers and other officials from targeted killings by Al-Shabab as well as by unknown gunmen, primarily in Mogadishu, Baidoa, the capital of the Bay region, and Beletweyn, the capital of Hiraa"

"10. The security situation worsened during the first half of the reporting period, as Al-Shabaab stepped up asymmetric and conventional attacks. At the same time, the Somali security forces, the African Union Mission in Somalia (AMISOM) and other partners also inflicted heavy losses on the group, especially in March and April.

11. Mogadishu witnessed an increase in assassinations, especially in April, with Somali government personnel targeted the most. There were three complex attacks during the reporting period. Attacks at the Lido beach in Mogadishu on 21 January and on the Somali Youth League hotel and peace garden on 26 February killed more than 45 people, including a United Nations national staff member, and injured 80 others. Al-Shabaab claimed responsibility for the incidents, as well as for a coordinated twin bombing in Baidoa, Bay region, on 28 February, which killed 30 people and injured 60. In another worrisome development, a pro -Islamic State in Iraq and the Levant (ISIL) website reported on 25 April that ISIL fighters in Somalia had carried out their first attack in Somalia, hitting an AMISOM convoy with an improvised explosive device on the outskirts of Mogadishu.

AMISOM acknowledged the explosion, but denied that the convoy had been hit."

In het rapport van 16 mei 2016 stelt het UNHCR letterlijk (op een moment dat het aantal burgerslachtoffers lager lag dan in 2017 het geval is) dat een gedwongen terugkeer naar Mogadishu niet aan te bevelen is en dat dit dreigt mensen in een kwetsbare positie te dwingen en Aldus het non refoulementbeginsel te schenden:

"20. Under the present circumstances, UNHCR continues to urge States to refrain from forcibly returning any persons to areas of southern and central Somalia that are affected by military action and/or ensuing displacement, remain fragile and insecure after recent military action, or remain under full or partial control of non-State armed groups. General non-refoulement obligations under international human rights law may be engaged in the context of forcible return of Somalis to southern and central Somalia. " De humanitaire situatie is er ronduit desastreus. De meest elementaire rechten, zoals toegang tot voedsel en drinkbaar water zijn er hoegenaamd niet gegarandeerd:

"If a person returned to an area where he does not have strong [clan] connections, protection would tend to be weaker than if he/she could rely on clan and community support and solidarity. People without clan affiliations in areas of return have a higher risk of experiencing protection problems. [...] For Somalis in Mogadishu, it is very difficult to survive without a support network and newcomers to the city, particularly when they do not belong to the clans or nuclear families established in the district in question, or when they originate from an area formerly or presently controlled by an insurgent group, face a precarious existence in the capital. Often they are forced to settle in IDP settlements. [...] [P]ersons leaving Al-Shabaab areas and attempting to relocate to cities or towns with AMISOM/SNAF presence will be forced to settle in IDP settlements unless they have nuclear or extended family with the necessary resources to support them."

"Furthermore, due to a breakdown in Somalia's traditional social fabric caused by 20 years of conflict and massive displacement flows, the traditional extended family and community structures of Somali society no longer constitute as strong a protection and coping mechanism as they did in the past, particularly in locations such as Mogadishu. Clan protection and conflict resolution used to be bolstered and supported by customary law (xeer). However, there have been many pressures on the clan structure and clan elders' traditional authority has reportedly been eroded and in some places even collapsed.⁶⁸ It has also reportedly proven difficult to apply xeer in a modern urban environment such as Mogadishu in the context of armed conflict.⁶⁹ In Mogadishu in particular, the nuclear family has reportedly become the main protection mechanism.⁷⁰"

"2. Access to basic necessities such as water and sanitation, as well as health care and education are absent in many parts of Somalia; where such services exist, their capacity is often limited.⁶ Warnings have been sounded that increased pressure on fragile services as a result of increased population numbers due to return movements from neighbouring countries could lead to tensions with local communities and IDPs living in the affected areas.⁷ Similarly, increased competition over land and property could trigger further conflicts and insecurity.⁸"

"Returnees from Kenya who were interviewed by Justice Forum and the International Commission of Jurists reported that they were living as IDPs after their return to Mogadishu in 2014. They reported experiencing difficult living conditions, with insufficient access to food and water, overcrowding, no access to education for their children, as well as concerns relating to insecurity. Some also reported living in fear of being profiled as a member of Al Shabaab by government forces." Justice Forum and International Commission of Jurists, *Dignity Denied: Somali Refugees Expelled from Kenya in 2014*, 4 September 2015, <http://www.refworld.org/docid/565da2fba.html>, pp. 15, 22, 25, 28, 33, 40.

"Living conditions in IDP settlements are reported to be deplorable⁵⁵ and durable solutions are unattainable for most IDPs under current circumstances.⁵⁶ IDPs are also reported to face serious food insecurity, with many being above the emergency threshold for malnutrition; the situation is reportedly exacerbated by an ongoing drought.⁵⁷"

II.2.4. HRW stelt in 2017 (<https://www.hrw.org/world-report/2017/country-chapters/somalia>):

Al-Shabab Abuses

Al-Shabab committed targeted killings, beheadings, and executions, particularly of those accused of spying and collaborating with the government. The armed group continues to administer arbitrary justice, forcibly recruits children, and severely restricts basic rights in areas under its control. Some young men and boys who returned from Kenya's refugee camps to Al-Shabab-controlled areas, including Buale and Sakoow, have faced pressure to join Al-Shabab.

Al-Shabab regularly targets civilians and civilian structures, with an increase in attacks on schools, hotels, and restaurants in Mogadishu, resulting in numerous casualties. On January 21, Al-Shabab conducted a complex attack on popular restaurants in Mogadishu's Lido beach, in which over 20 people were killed and dozens injured, including women and children.

Al-Shabab controls and carries out attacks along many supply routes and imposes blockades on towns captured by AMISOM and government forces, restricting movement of goods and assistance.

II.2.5 Wat verwerende partij bovendien volledig uit het oog lijkt te verliezen, is het onderzoek naar de specifieke omstandigheden waarin de aanvrager in kwestie terecht zal komen.

II.2.6. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen. De bestreden beslissing schendt aldus tevens op manifeste wijze artikel 48/4 Vreemdelingenwet, evenals het beginsel van de materiële motiveringsverplichting en het redelijkheidsbeginsel."

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

- de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van verzoeker van 18 april 2016 (stuk 1);
- artikel *"Mogadishu truck bomb: 500 casualties in Somalia's worst terrorist attack"* van theguardian.com van 16 oktober 2017 (stuk 3);
- artikel *"At least 23 dead in bombing and gun attack at Mogadishu hotel"* van theguardian.com van 29 oktober 2017 (stuk 4);
- artikel *"Somalia: Death toll mounts after Mogadishu palace attack"* van dw.com van 24 februari 2018 (stuk 5).

2.1.3. Ter zitting legt verzoeker met een aanvullende nota de volgende stukken neer:

- getuigenissen van meneer M.A.A., A.A.S. en A.H.M. en kopieën van hun verblijfstitels in België (stuk 1);
- een kopie van zijn Somalische identiteitskaart (stuk 2).

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Verzoeker slaagt er niet in om zijn relaas aannemelijk te maken. Verzoeker kan niet gevolgd worden waar hij stelt dat de Raad reeds vaststelde dat zijn vluchtmotieven geloofwaardig zijn. De Raad stelde in voormeld arrest dat *"De Raad acht bijgevolg een nieuw gehoor nodig om de nog bestaande twijfels en onduidelijkheden omtrent verzoekers herkomst en vluchtmotieven uit te klaren en een beoordeling van de terugkeer naar Somalië, zijn land van herkomst, te maken."* (RvV 14 oktober 2016, nr. 176 355).

Thans oordeelde de bestreden beslissing met reden dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde problemen met Al Shabaab en aan zijn verblijf in Bursa Sheikh in de jaren voorafgaand aan zijn vertrek naar België.

Verzoeker tracht de vaststellingen in de bestreden beslissing omtrent de geloofwaardigheid van zijn verblijf in Bursa Sheikh te minimaliseren door aan te voeren dat hij er binnenbleef en ondergedoken leefde. Hij gaat echter eraan voorbij dat dit klemmt met zijn verklaringen tijdens het tweede persoonlijk onderhoud dat hij overdag op de landbouvvelden van zijn oom verbleef en dat hij buitenkwam met andere jongeren (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 6, p. 3-4), hetgeen hij andermaal bevestigt in zijn verzoekschrift. Het feit dat verzoeker voornamelijk thuisbleef is bovendien geen voldoende verklaring voor het *in casu* vastgestelde ontbreken van een voldoende doorleefde en met objectieve informatie overeenstemmende kennis van zijn directe leefomgeving in Bursa Sheikh, temeer daar verzoeker verklaarde er gewoond te hebben van midden 2011 tot begin 2015 (CGVS-gehoorverslag 3, stuk 5, p. 3). De Raad merkt hierbij op dat geenszins encyclopedische kennis van verzoeker werd verwacht, doch dat redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven over het dorp waar hij de laatste jaren voor zijn vertrek naar België zou verbleven hebben, *quod non*.

Verzoeker kan bovendien niet gevolgd worden in zoverre hij aanvoert dat hij over voldoende kennis van de droogte in zijn regio beschikt. Verzoeker verwijst naar zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, doch hieruit kan genoegzaam blijken dat hij niet op de hoogte is van de droogte die zijn regio teisterde in 2014 (CGVS-gehoorverslag 2, stuk 6, p. 51). Uit de landeninformatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt dat zijn regio in 2014 getroffen werd door een droogte, die op verschillende plaatsen tot hongersnood leidde (Landeninformatie, stuk 11, nr. 3). Dat verzoeker deze droogte niet spontaan vermeldde toen hem gevraagd werd naar droogtes in zijn regio, is dan ook niet aannemelijk en toont aan dat hij deze periode van droogte niet daadwerkelijk heeft meegemaakt.

De Raad stelt verder vast dat verzoeker de commissaris-generaal een subjectieve interpretatie verwijt wat de vaststellingen betreft inzake de geloofwaardigheid van de door verzoeker aangehaalde vervolgingsfeiten, doch hij slaagt er niet in de motieven van de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen.

Waar verzoeker aanvoert dat hij tijdens het interview bij aanvang van de procedure, werd aangemaand om het kort te houden, merkt de Raad op dat verzoeker bij het invullen van de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken erop gewezen wordt dat van hem verwacht wordt dat hij kort, maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, verzoeker geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn vluchtmotieven te vermelden van bij aanvang van de procedure. Bovendien betreffen de vastgestelde tegenstrijdigheden kernelementen van verzoekers relaas, waardoor redelijkerwijze kon worden verwacht dat hij deze elementen correct weergeeft.

De motivering van de bestreden beslissing is dan ook pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad: *“Ten eerste hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u gedurende de laatste vier jaar voor uw vertrek in Bursa Sheikh hebt gewoond.*

Zo werd u meermaals verzocht om te vertellen over uw dagelijks leven in en rond het dorp. U gaf echter telkens afwijkende antwoorden, hetzij over uw problemen, hetzij over algemene dingen over Bursa Sheikh. Nadat u herhaaldelijk gevraagd werd om het over uw persoonlijke beleving daar te hebben, verklaart u uiteindelijk dat u bijeenkwam met jongeren in de buurt (CGVS II, p. 4). Na u nog verder aan te sporen hierop dieper in te gaan vertelt u dat u uw oom hielp op de velden en met het hoeden van de dieren (CGVS II, p.4). Nochtans was u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud dezelfde vraag gesteld en had u gezegd dat u niks deed en er een geheim leven leidde uit vrees voor uw leven (CGVS, p. 23). Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd kunt u hiervoor geen duidelijke verklaring voor geven en suggereert u dat het misschien aan de tolk ligt (CGVS II, p. 4-5). Nochtans hebt u tijdens geen van de persoonlijke onderhouds ooit aangegeven dat er een communicatieprobleem zou zijn tussen u en de tolk.

Uw verdere verklaringen over uw leven in Bursa Sheikh en de omgeving, waar u om en bij vier jaar lang gewoond hebt, kunnen evenmin als doorleefd bestempeld worden. Zo werd u gevraagd wie u allemaal zag tijdens uw verblijf. U antwoordt hierop dat u in de eerste plaats vooral uw oom en familie zag. Nadat u wordt aangespoord om aan te geven welke mensen u nog allemaal zag in Bursa Sheikh antwoordde u vaagweg de burens en de mensen die daar woonden. Buiten het dorp zag u ook nomaden en dieren (CGVS II, p. 5-6). Later in het tweede persoonlijk onderhoud werd u nogmaals gevraagd om Bursa Sheikh te beschrijven. Weer stelde u vaagweg dat er nomaden kwamen, dat er wekelijks een wagen kwam met voedsel, dat de mensen melk en suiker verkochten en dat de huizen er niet van steen waren (CGVS II, p. 20). Meer kunt u niet vertellen over de plaats waar u vier jaar hebt gewoond.

Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud werd u ook gevraagd naar droogtes van de afgelopen jaren. Zowel in 2011 en 2014 is het district Adale immers getroffen door een droogte en hongersnood.

Er werd u dan ook gevraagd wat u daarvan merkte in Bursa Sheikh, aangezien u ondergedoken was in het nomadengebied waar volgens u de mensen het meeste te lijden hadden van de droogte. U zegt echter dat u daar zelf geen hinder van ondervond hebt en dat u enkel zag dat het zeer warm was en dat mensen wegtrokken (CGVS II, p.15-16). Wanneer u wordt gevraagd of er na 2011 nog droogtes of hongersnood zijn geweest antwoordt u ontkennend (CGVS II, p.16). Nochtans beschikt het CGVS over info die zegt dat er in 2014 in verschillende regio's in Middle Shabelle, waaronder het district Adale, de hongersnood werd uitgeroepen. Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd zegt u dat het CGVS deze term misschien anders interpreteert, hetgeen niet als uitleg kan worden weerhouden (CGVS II, p.16). U geeft daarna telkens afwijkende antwoorden tot u specifiek wordt gevraagd of er hongersnood geweest is na 2011. Hierop antwoordt u ontkennend (CGVS II, p.16-17). Uw verklaringen omtrent de droogtes en hongersnood van 2011 en 2014 stroken niet met de beschikbare informatie en met de beleving die logischerwijs kan verwacht worden van iemand die effectief in het getroffen gebied woonde op het moment van de gebeurtenissen.

Adale werd in 2014 bevrijd van Al-Shabaab door de AMISOM-troepen. Tijdens het gehoor gaf u echter aan dat u denkt dat Al-Shabaab op dit moment nog altijd de macht in handen heeft in Adale. Met betrekking tot de vier jaar dat u in Bursa Sheikh gewoond hebt verklaart u dat u nooit enig nieuws gekregen hebt over de situatie in Adale of over gevechten in Somalië in het algemeen. Nochtans zegt u dat u uw eten kocht bij winkeliers in het dorp, die op hun beurt hun producten gingen halen in Mogadishu.

Op de vraag of u dan nooit informatie of nieuws over gevechten gehoord hebt kunt u enkel antwoorden dat u voorzichtig moest zijn met wat u vroeg in Bursa Sheikh omdat u daar in het geheim was. Deze verklaring is echter niet afdoende. Bovendien woonde uw oom ook in Bursa Sheikh en had hij een winkel (CGVS, p.17-19). Het is bijgevolg zeer onwaarschijnlijk dat u tijdens uw verblijf in Bursa Sheikh nooit enige updates over gevechten of over de situatie in Adale zou ontvangen hebben.

Het hoeft geen betoog dat uw verklaringen met betrekking tot uw verblijf in Bursa Sheikh niet overeenkomen met hetgeen kan verwacht worden van iemand die effectief vier jaar daar heeft geleefd. U geeft met andere woorden geen zich op uw laatste verblijfplaatsen voor uw vertrek uit Somalië.

Ten tweede kan er geen geloof worden gehecht aan uw persoonlijke problemen met Al-Shabaab.

Uw vluchtverhaal wordt immers gekenmerkt door ongeloofwaardigheden en onwaarschijnlijkheden. Zo werd u door Al-Shabaab vrijgelaten op voorwaarde dat u zich niet in gebied gecontroleerd door Al-Shabaab zou vestigen. Na uw vrijlating ontving u echter nog verschillende dreigtelefoontjes van Al-Shabaab (CGVS verslag persoonlijk onderhoud, p. 21). Gevraagd naar de inhoud van die telefoontjes kunt u echter enkel vertellen dat u werd gezegd dat het een kwestie van tijd was voor zij u zouden te pakken krijgen en u uw gepaste straf zou krijgen (CGVS, p. 22). Nochtans zou mogen verwacht worden dat u een gedetailleerder verslag zou kunnen geven van de dreigtelefoontjes die u ontving. Bovendien is het het CGVS niet duidelijk waarom Al-Shabaab u zou vrijlaten om u daarna via de telefoon te bedreigen met de boodschap dat zij u zouden doden. U reageert hierop door te zeggen dat Al-Shabaab een cultuur hanteert van angst en bedreigingen (CGVS, p. 22). Dit neemt echter niet weg dat het onwaarschijnlijk is dat zij nog tijd zouden besteden aan u te bedreigen nadat zij u al weggejaagd hadden. Door in Bursa Sheikh onder te duiken voldeed u weliswaar niet aan uw deal met Al-Shabaab dat u niet in gebied dat door hen werd gecontroleerd mocht zijn maar Al-Shabaab was niet op de hoogte van uw verblijfplaats. Bijgevolg is dit geen verklaring voor hun dreigtelefoontjes (CGVS, p. 21-22). Ook is niet duidelijk hoe zij uw mobiel telefoonnummer gekregen hadden. Hierover zegt u vaagweg dat 'ze' altijd op de hoogte zijn van je telefoons via hun contacten (CGVS, p. 21).

Daarnaast dient ook te worden opgemerkt dat uw verklaringen bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het CGVS verschillen op dit punt. Bij DVZ verklaarde u dat u verschillende malen telefonisch werd bedreigd terwijl u in Bursa Sheikh ondergedoken was en daardoor besloot naar Mogadishu te trekken en het land te verlaten (DVZ vragenlijst, vraag 4). Wanneer u op het CGVS wordt gevraagd uw volledig vluchtverhaal uit de doeken te doen in detail vermeldt u deze dreigtelefoontjes echter niet meer maar zegt u dat u op een dag mensen van Al-Shabaab in Bursa Sheikh tegenkwam die u zeiden u te melden bij hen enkele later. Hierdoor besloot u het land te verlaten (CGVS, p. 20). Hierover had u bij DVZ echter niets vermeld (CGVS, p. 20). Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd zegt u dat er inderdaad dreigtelefoontjes waren maar dat u in uw relaas alles kort probeerde te houden omdat 'we hier anders over een tijd nog zitten' (CGVS, p. 21). Over waarom u bij DVZ niet vermeldde dat u vluchtte omdat u zich moest aanmelden bij Al-Shabaab in Bursa Sheikh zegt u dat u de tijd niet had om uit te leggen hoe het echt in elkaar zat en dat het toeval was wat u zei (CGVS, p. 21). Nochtans is het feit dat u zich moest aanmelden bij Al-Shabaab een kernelement in uw vluchtrelaas en is het onwaarschijnlijk dat u dit niet zou hebben kunnen zeggen. Dit vermoeden wordt gesterkt door het feit dat uit uw verklaring bij DVZ blijkt dat u relatief gedetailleerd hebt kunnen vertellen over de werkzaamheden van uw vader en de aanslag op uw broer (DVZ vragenlijst, vraag vier). Bovendien werd u aan het begin van het persoonlijk onderhoud gevraagd of er bepaalde belangrijke elementen waren die u niet had kunnen aanbrengen bij DVZ, waarop u niets specifiek vermeldde (CGVS, p. 3).

Over dat gesprek dat u had met mensen van Al-Shabaab in Bursa Sheikh, kunt u trouwens niets over vertellen. Het enige wat u hierover kunt zeggen is dat u die mensen tegenkwamen, zij naar u vroegen en zeiden dat u zich zaterdag moest aanmelden (CGVS, p. 20-21). Er mag echter verwacht worden dat u van een dergelijke kerngebeurtenis wel wat gedetailleerdere verklaringen zou kunnen afleggen.

Nadat u en uw broer werden vrijgelaten ging uw broer naar Mogadishu. Hiermee voldeed hij dus aan de voorwaarden die bij jullie vrijlating werden gesteld door Al-Shabaab. Toch pleegde Al-Shabaab een aanslag op uw broer in Mogadishu. U zegt dat Al-Shabaab ook aanwezig is in Mogadishu (CGVS, p. 22). Nochtans is Mogadishu in handen van de Somalische overheid en niet van Al-Shabaab en dus een gebied waar uw broer zich volgens de deal met Al-Shabaab mocht vestigen. U antwoordt hierop dat Al-Shabaab liet zien dat zij ook in Mogadishu aanwezig waren (CGVS, p. 22).

Betreffende uw bewering dat de krantenartikels over het incident in maart 2011, waarbij u zou zijn opgepakt, wel degelijk over u handelen aangezien u op dat moment nog in het ouderlijk huis in Adale woonde (CGVS, p. 3-4, 12) merkte de Raad op dat dit moeilijk te rijmen valt met uw verklaringen dat u in 2011 uw paspoort dat op 30 maart 2011 werd uitgegeven in Mogadishu hebt afgehaald (CGVS, p. 10, 26)

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan geen geloof worden gehecht aan uw aangehaalde vluchtredenen.

Uw ingediende documenten kunnen hieraan niets veranderen. Documenten hebben immers pas waarde indien zij vergezeld zijn van geloofwaardige verklaringen, wat in casu duidelijk niet het geval is. Betreffende de door u neergelegde identiteitsdocumenten dient te worden gewezen op de beperkte bewijswaarde van Somalische documenten. Bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, wijzen op het ontbreken van een formele burgerlijke stand in Somalië en op de afwezigheid van archieven en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten. Bijgevolg moeten zowel autoriteiten binnen als buiten Somalië zich voor het uitreiken van documenten baseren op de verklaringen van de aanvragers. Bovendien is corruptie wijdverspreid in Somalië en kunnen tal van Somalische (identiteits)documenten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Somalische documenten bijzonder relatief en volstaan de door u neergelegde identiteitsdocumenten op zich niet om de vastgestelde ongelooftwaardigheid van uw recente herkomst op te heffen.

Uw eigen identiteitsdocumenten en die van uw moeder bevestigen enkel uw nationaliteit en identiteit, zaken die in deze niet worden betwist. Ook de foto's van uw moeder in Adale worden niet betwist. De documenten van uw vader als clanoudste bevestigen enkel zijn beroep. In de krantenartikels die u indient wordt u niet vermeld. Bijgevolg vormen deze artikels geen onweerlegbaar bewijs van uw aangehaalde problemen.

Wat betreft de brief van het districtshoofd die u tijdens uw beroepsprocedure indiende dient gewezen te worden op het feit dat uw geboortedistrict, Adale (Cadale in het Somalisch), als Adalle en Cadalle wordt geschreven. Uit informatie van het CGVS blijkt echter duidelijk dat de correcte schrijfwijze Adale in het Engels en Cadale in het Somalisch is. Het lijkt het CGVS sterk dat officiële instellingen documenten zouden uitvaardigen waarin het eigen district verkeerd geschreven staat."

De Raad merkt bijkomend nog op dat de documenten met betrekking tot verzoekers aankomst en verblijf in Griekenland niet relevant zijn voor de beoordeling van verzoekers nood aan internationale bescherming.

Verzoeker legt ter terechtzitting getuigenissen neer van M.A.A., A.A.S. en A.H.M. die afkomstig zijn uit Adale en een kopie van zijn Somalische identiteitskaart ter staving van zijn herkomst en het profiel van zijn vader. De Raad merkt echter op dat verzoekers herkomst uit Adale en het beroep van zijn vader als imam van de Abgal clan thans in onderhavig beroep niet ter betwisting staat. Verzoeker dient echter de door hem aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken, doch de Raad stelt vast dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn problemen. De voormelde getuigenissen bevatten geen vermelding van verzoekers problemen en kunnen, gelet op het gesolliciteerde karakter van dergelijke getuigenissen die ten behoeve van verzoeker werden opgesteld, de geloofwaardigheid van verzoekers relaas niet herstellen.

Op grond van deze vaststellingen besluit de Raad dat verzoekers verklaringen over de vervolgingsfeiten geheel ongelooftwaardig zijn.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde vervolgingsfeiten, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient erop gewezen dat uit artikel 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte is aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat en indien van verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij zich in dat deel van het land vestigt. Hierbij geldt als voorwaarde dat de asielzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. *In casu* dient vastgesteld dat verzoeker zich aan de bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst kan onttrekken door zich in de stad Mogadishu te vestigen, waar hij over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt.

In de bestreden beslissing werd op goede gronden geoordeeld dat verzoeker in staat is om de reis naar Mogadishu te maken en er zich te vestigen. Uit de COI Focus "*Somalië. De veiligheidssituatie in Mogadishu.*" van Cedoca van 26 januari 2018 (Landeninformatie, stuk 11, nr. 5) blijkt Mogadishu ook bereikbaar via een internationale luchthaven. Verzoeker verklaarde bovendien dat hij bij zijn vertrek naar België vanuit Mogadishu het vliegtuig genomen heeft naar Turkije (DVZ-verklaring, stuk 17, p. 12; CGVS-gehoorverslag 1, stuk 9, p. 22).

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is.

De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden.

Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger moet de focus aldus worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c).

De Raad merkt op dat de analyse van de veiligheidssituatie in Mogadishu als een geheel moet worden gelezen en dat deze feiten samen gelezen moeten worden met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Uit de landeninformatie in het onderhavig dossier, opgenomen in het administratief dossier en bijgebracht door verzoeker in het verzoekschrift, blijkt dat de situatie in Mogadishu niet van zulke aard is dat die hieraan beantwoordt.

Verzoekers betoog is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan de vaststellingen in de bestreden beslissing.

Uit de toegevoegde informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Mogadishu plaatsvindt sinds mei 2012 ten gevolge van de terugtrekking van Al Shabaab uit de hoofdstad veranderd is en in hoofdzaak de vorm aanneemt van aanslagen enerzijds en tribale en zakelijke conflicten die gepaard gaan met geweld anderzijds.

Wat de aanslagen van 14 en 28 oktober 2017 betreft, blijkt uit de COI Focus "*Somalië. De veiligheidssituatie in Mogadishu.*" van Cedoca van 26 januari 2018, dat deze aanslagen zeer ernstig waren. Deze vaststelling laat echter niet toe te besluiten dat deze aanslagen een nieuw licht werpen op de hierboven uiteengezette beoordeling van de veiligheidssituatie in Mogadishu.

Verzoeker meent dat de commissaris-generaal onvoldoende rekening heeft gehouden met de specifieke omstandigheden waarin verzoeker in Mogadishu zal terecht komen, doch de Raad stelt vast dat de bestreden beslissing omstandig motiveerde waarom het redelijkerwijs van verzoeker kan worden verwacht dat hij zich in Mogadishu vestigt.

De bestreden beslissing stelde immers terecht vast dat:

"U blijkt vooreerst een gezonde, volwassen man te zijn, uit een niet onbemiddelde familie. Uw vader was immers een bekend clanoude binnen uw district, met een wijdvertakt netwerk doorheen Somalië (CGVS, p. 13). Bovendien zegt u zelf dat uw familie het goed had (CGVS, p. 12). Daarnaast hebt u ook familie in Mogadishu die in het verleden zich al bereid heeft getoond u te helpen. Voorafgaand aan uw vlucht naar Turkije kon u immers anderhalve maand bij uw oom in Mogadishu terecht (DVZ vragenlijst, vraag 17, p. 2, CGVS, p. 20).

Bovendien bent u bekend met de stad Mogadishu. Uw vader moest in zijn hoedanigheid als clanoude immers vaak naar Mogadishu. U verklaart dat u zeer vaak in Mogadishu verbleef bij uw vader die er een hotelkamer of huis had, soms voor enkele maanden (CGVS II, p. 9, CGVS III, p. 4). U blijkt ook verschillende plaatsen en wijken in de stad goed te kennen, wat er op wijst dat u in Mogadishu wegwijs bent (CGVS III, p. 4-5). U reisde ook in 2011 naar Mogadishu om uw paspoort, afgegeven 30 maart 2011, af te halen (CGVS II, p. 10). De DHL-omslag waarin u uw documenten ontving, die u tijdens uw beroepsprocedure toevoegde, vermeldt dat uw moeder in Mogadishu woont momenteel. Volgens u klopt dit niet, en is het adres op de envelop het adres van het postkantoor, hetgeen niet overtuigt (CGVS III, p. 7).

Bovendien blijkt, zoals hierboven uitgelegd, dat u geen zich kunt bieden op uw laatste vier jaar voor uw vertrek uit Somalië. Gelet op uw band met Mogadishu alsook het feit dat u vanuit Mogadishu het land hebt verlaten bestaat het vermoeden dat u minstens een deel van die periode in Mogadishu hebt verbleven.

Er mag dan ook worden geconcludeerd dat u, die voldoende zelfstandig en initiatiefrijk genoeg is om naar Turkije en Europa te reizen en zich in een vreemde gemeenschap te vestigen, bij terugkeer naar het land waarvan u de nationaliteit bezit, in staat is om buiten uw regio van herkomst, meer bepaald in Mogadishu, in uw levensonderhoud te voorzien."

Verzoeker voert inzake de voormelde motieven geen dienstige argumenten aan in zijn verzoekschrift, zodat deze pertinente en correcte motivering, die steun vindt in het administratief dossier, integraal wordt overgenomen door de Raad.

Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat verzoeker in de stad Mogadishu over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofdte zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig september tweeduizend achttien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP